

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. xx. post Trinitat[is] Textus euange. Mat. ca. xxij

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

vera: aut q̄ de q̄ miraculū in testimoniū
ei⁹ fecit: asseruerit mēdaciū esse vey: qd̄ ē
impossibile: cū sit p̄itas p̄ma z essentialis
Dicit̄ ḡ (Quid ē facile? dicere: remittunt
tibi pctā. an dicere: surge z ambula:). i. qd̄
est mai⁹: remittere pctā: aut sanare ifana/
būe: q̄si di. fm̄ Hiero. Utrūq̄ ē eq̄lis vir
tus: qz vtrūq̄ requirit diuinā z infinitā po/
tentā. sed in h̄ differūt ista. qz si sanat cor
poraliter laquidus: vos potest̄ aduerte/
re. nō aut̄ si ei remisero pctā. et iō volo qz
cognoscat̄ vnum p̄ aliō. Uñ subdit̄ (Uñ
aut̄ sciat̄ qz fili⁹ homis). i. ego ip̄e: q̄ sic se
appellabat. vñ qz vni⁹ tm̄ hois erat fili⁹. i.
p̄ginis. vel cā hūilitat̄: cū se posset filium
dei appellare (habet p̄tēz in terra remit
tēdi pctā) autoritate inq̄ntuz de⁹: z per
p̄tēz exercēte inq̄ntū hō h̄ns hūanità.
tē vnitā diuinitati. ij. pre. q. lxiiij. (tūc ait
palytico) Est aut̄ sciendum fm̄ qd̄. z sc̄m
Lho. q̄ illa p̄ba: Ut sciat̄ z c. p̄tē eē ch̄i
vel euāgeliste. q̄t euāgelista di. ḡp̄i scribe
dubitabat̄ eū posse pctā dimittere. sed vt
sciat̄ vos q̄ de ch̄o est̄: audituri vñ lectu
ri: qz fili⁹ hois h̄z p̄tēz dimittēdi pctā:
ait palytico zc. Si aut̄ ch̄s dicat̄. p̄nūciasse
hec p̄ba: sic sunt̄ icelligēda. Vos dubita
tis me posse pctā dimittere: sed vt sciat̄is
qz fili⁹ hois h̄z p̄tēz dimittēdi pctā: sup̄
ple ego sanabo istū. Uñ est̄ oīo ip̄fecta.
Qd̄ aut̄ sequit̄: tūc ait palytico. sine dubio
sūt p̄ba euāgeliste narrāt̄: actū ch̄i: post
q̄ orat̄ōem ip̄fectā dixerat. et sūt in sp̄o
ficio p̄ parēthesim respectu p̄boz ch̄i: qui
statim post q̄ dixerat: vt sciat̄ zc. conuer
sus ad palyticū ait (Surge tolle lectū tu/
ūm z vade in domū tuā) Hec aut̄ oīa mā
dauit fm̄ Lh̄yff. vt miraculū videref ve
rū z nō ph̄asticū seu apparēs tm̄ (Et sur
rexit z abiit in domū suā) p̄tute z imperio
ch̄i. Sicut̄ aut̄ p̄ l̄raz h̄ntē sigillū declarat̄
scribēt̄ volūtas: sic p̄ miraculū oñdit̄ p̄
diuinitat̄: q̄ sola miracula sūt: q̄ tūc appa
ret esse in faciēte miraculum: qñ neqz oīat
deū: neqz impat̄ ex pre dei: sed p̄tia auto
ritate. Itaqz se deū esse clar̄ h̄ facto mō/
strauit. (Uidētes aut̄ tūbe timuerūt) tū
moze Admiratōis z reuerētiā. scribe aut̄
p̄tēpserūt. (et gl̄ificauerūt deū q̄ dedit po
testatē talē hoibz) i. remittēdi pctā: q̄ con

uenit soli deo autoritate: z ch̄o homi ei⁹/
cellēter: m̄str̄ aut̄ etus sacerdotibz m̄ste
rialiter. vt pater. ij. pre. q. lxiiij. Et sic p̄
ter secunda z tertia ps euāgelij simul.

Allegorice sciendū est fm̄ doctrinā et
mētē Hila. z Joan. ep̄i: qz in hoc qz ch̄s
repudiat̄ in iudea: venit in galileā: qz trās
migratio interpretat̄ vñ rota: significat̄ qz
populo iudaico nō credēte: gētilis trāsmi
graret p̄ fidē ad idolis ad deū. et qz in ci
uitate sua. i. ecclia militanti: remittit pctā
et sanat infirmos sp̄ual̄: blasphemantibz
iudeis: z gētiliū turbis eū mirantibz.

Anagogice p̄o significat̄ qz ch̄s trās
to mari bur⁹ seculi p̄ nauim. i. lignū cruc̄:
venit in capbarnai. i. villa p̄solatiōis cele
stis: et ibi sanat infirmos ab oī penit̄ m̄/
seria liberando eos q̄ sibi p̄ sc̄tōs angelos
tanq̄ iusti p̄ntant̄: et ibi laudat̄ a b̄tis: et
a damnat̄ blasphemat̄: quoz figurā z ty
pū scribe p̄tēti p̄ se ferebant.

Horaz̄ sciendū est qz paralytic⁹ caus
sat aliquādo ex frigiditate cōstringentē:
aliquādo ex humore oppilante: aliquādo
ex vulnere nervos incidente. His em̄ im/
pedi⁹ transiens spiritū ad sensū instru
menta. Ille ḡ paralytic⁹ est auarus rati
one frigiditat̄: quia nihil habet ḡ igne
charitat̄: ad primū. et luxuriosus ratione
humiditatis in cibo z potu z alijs. sup̄
p̄o rōne incisionis z separationis a deo. Ad
istā aut̄ infirmitatē sequit̄ p̄mo tremor. i.
faciēdi p̄niam. Et sc̄bo imobilitas. i. p̄ bo
noz opez viā. Paralytic⁹ em̄/ait: nō mo
uet̄ aut̄ retrocedit: aut vñ passus facit̄ ad
dexterā z aliū ad sinistrā. Et tertiō insen
sibilitas. Paralytic⁹ em̄ sp̄ual̄ non sen
tit diabolicas rētationes: qz eis statim cō
sentit. Nec sentit diuinas suauitates: nec
suas ip̄fectiōes. Huic ch̄s iubet vt sur
gat. Raba. Surgere est aiām a carnalibz
desiderijs abstrahere. Lectū tollere ē car
nē a terrenis desiderijs ad voluptatē sp̄i
tūc attollere. Domū ire est ad padisuz
redire: vñ ad internā sui custodiā: ne itēp
peccet. Hec ille.

Dñica. xx. post Trinitat̄ Le
ctus euange. Mat. ca. xxi

Dōmica. xx. post Trinitatis.

Imile factū ē regnū
celoz hoi reig q̄ fecit
nuptias filio suo. Et
milit suos suos voca-
re inuitatos ad nuptias: z no-
lebant venire. Iterū misit ali-
os suos dicens. Dicitē inuitatē
Ecce prandii mei parauit: tau-
ri mei z altilla occisa: z oia pa-
rata venite ad nuptias. Illi at
neglexerūt. Et abierūt. ali^{q̄} i vil-
las suā: ali^{q̄} hō ad negociationē
suā. Reliq̄ hō tenuerūt suos ei^{q̄}:
z cōrum elijs affectos occiderūt.
Rex autē cū audissit irat^{us} est. Et
missis exercitib^{us} suis pdidit ho-
micidas illos z ciuitatē illoz
succēdit. Tūc ait suis suis. Nu-
ptie quidē parate sunt: s̄ q̄ inui-
tati erāt nō fuerūt digni. Itē
ad exit^{um} viar^{um} z q̄sciq^{ue} inveni-
tis vocate ad nuptias. Et egres-
si sui ei^{q̄} in vias cōgregauerūt
oēs q̄s inuenerūt bonos z ma-
los. Et implete sunt nuptie dis-
cubētū. Intrauit autē rex vt vi-
deret discubentes. Et vidit ibi
hominē nō vestitū veste nupti-
ali: z ait illi. Amice quō huc in-
trasti nō habēs vestē nuptiale.
At ille obmutuit. Tūc dixit rex
mistris. Ligatis manib^{us} z pedi-
bus ei^{q̄} mittite eū in tenebras
exteriores. Ibi erit flet^{us} z stri-
dor dentiū. Multi enī sūt voca-
ti: pauci hō electi.

Imile est regnū ce-

Illoz hoi regi zc. Matt. xxi.
In p̄ncipi euāgelio tāgunt tria
p̄ncipia: q̄ sūt Inuitatio Glificatio z Lōde
Quātū ad p̄ncipi tāgunt inuita-
tio: quā fecit rex ad p̄ncipi nuptiar^{um} filij sui
S̄z euāgelii ē p̄ncipi: op̄ret l̄calē sen-
tū sumere iuxta f̄carū metaphorici dicit^{ur}

onū Est at sciēdū q̄ an p̄ncipi euāgel. vt
patz ex textu. Mat. ch̄is dixerat multas
parabolas p̄ncipib^{us} sacerdotū z magist^{ris}
bus ppli: post suū vltimū aduentū in bieru-
rusalē instāre passiōe. In q̄b^{us} parabol^{is} illi
intellexerūt q̄ ad eos loq̄bat: z q̄ eis ipo-
bat q̄ occisuri eēt ch̄m. Itē irati sūt val-
de: z voluerūt occidere illū: nisi ipse habuiss^{et}
set fauore ppli: q̄ p̄debat ab ore ei^{q̄}: z tan-
q̄ p̄phā illū hebat. Ch̄is s̄ mag^{is} volēs
eis notificare p̄ccm eoz z penā quā pate-
rent: nō solū in futuro seculo: sed in p̄sentē
dixit p̄sentē parabolā nuptiar^{um}. S̄z quia
br̄s Lucas. xxiij. c. narrat parabolā hūc
silem: s̄oler eē dubitatio: vtz eadē vl^{tra} alia
s̄: sed breuit^{er} s̄m Aug. z Greg. nō ē eadē
sicut p̄z ex ordie narradi: s̄z Luc. loq̄t de
nuptiis ecclie triūphātis. vñ null^{us} ibi d̄z
expul^{si}. Mat. hō militātis: vt p̄z. qz ibi
fuit qdā mal^{us}. Dicit s̄. S̄le est regnū ce-
loz. i. stat^{us} ecclie militātis seu ch̄ianita-
tis. Quor^{um} modis autē dicat regnū celozū:
vide d̄nica vlti. post epiphaniā (hoi regē)
i. deo patri q̄ regnat in celo p̄ gl̄iam: in h̄-
mō p̄ gr̄am: in inferno p̄ iusticiā. S̄cōm
Dige. autē regnū celozū s̄le ē hoi regē q̄n-
tū ad regnante in illo: q̄ntū autē ad cozreg-
nante est s̄le filio regis: sed q̄ntū ad eos
sup̄ q̄b^{us} regnat: est s̄le inuitatis ad nupti-
as. Hec enī tria inueniunt in regno celoz.
Regnās: cozregnans: z fui regis (q̄ fecit
nuptias filio suo) Itē nuptie s̄m Greg.
facte sūt quādo deus humanā naturā tan-
q̄ sponsam filio suo in vtero p̄ginis tanq̄
in thalamo p̄iur. Sed p̄tra. quia coniu-
ctio nuptialis seu matrimonialis est inter
duas personas. ergo sequit^{ur} q̄ alia sit per-
sona diuina z alia humana in ch̄o. quod
nō est s̄m sanam doctrinam. Ad hoc dicit
beatus Grego^{rius}. q̄ ch̄us ex duab^{us} natu-
ris z in duab^{us} naturis existit: sed nō ex du-
abus personis compositū dicit^{ur}. q̄s̄i ve-
lit dicere: q̄ istud matrimonii nō fuit inter
duas p̄sonas: sed inter vnā p̄sonā z vnā
naturā. Subiūgit tamē q̄ securi^{us} possu-
mus dicere q̄ h̄ matrimonii est inter ch̄i-
stū z scām eccliam celebratū in eodē p̄gē
nis vtero tanq̄ in thalamo: de q̄ ch̄is tā-
q̄ sp̄s̄us p̄cessit. (z misit suos suos voca-
re inuitatos ad nuptias) Itē inuitati s̄m

Hiero. z Chy. fuerunt iudei q̄ fuerunt in-
uitati ab abraā fm Chy. ce i pmissio de
chō facta est: Serui aut̄ missi ad vocan-
dū p̄b̄ inuitatos. fm Hiero fuerunt p̄be
q̄ clar̄ p̄nūciauerūt de chō q̄ i lege ob-
scuri? p̄tinebant: z hortabant pplm ad ex-
peccationē ch̄i z ad credēdū in ip̄m p̄ fi-
dē z opa bona. Quidā tñ rex? h̄nt: fūū
suū: vt d̄t Hiero. z tūc ad moysen vt dic̄
referēdum est. (z noluerūt venire: q̄ p̄bis
p̄bar noluerūt obedire: vt patz ex libris
sc̄tis) Greg. misit alios suos dicens) Isti
fm Chy. sunt apli Idē d̄t Hiero. sup̄
posito q̄ rex? sup̄ habeat: seruos z nō ser-
uum. Et cū aplis debem? etiā Joannem
intelligere: q̄ se tenet cū lege noua: vt dicit
sc̄tus Tho. ij. p. q. xxx viij. lz fuerit medi?
inf̄ nouā z veterē. fm Orige. tñ p̄ suos p̄
mo missos p̄nt̄ intelligi p̄mi p̄bz. p̄ eos
p̄o q̄ sūt missi sc̄do loco: alia zgregatio p̄
p̄betaz posterior. Ul̄ fm Hilaf. p̄mi fūi
sūt apli q̄ vocauerūt inuitatos a p̄betis
Sc̄di p̄o sūt ap̄loz successores (dicite in-
uitatis) id est obstinatis (ecce p̄adiū meū
parauit) Istud p̄adiū sūt ea q̄b̄ ch̄is sp̄o/
sus anias reficit: doctria. s. euāgelica: fm
Hiero. z Origenē. z eccl̄astica sacra fm
alios: potissime eucharistie sacm̄ in quo
nobis exhibet̄ corp̄ ch̄i i cibū: z sanguis
in potū (tauri mei z altitia occisa sunt) Al-
titia p̄p̄te fecant aues saginatas siue im-
pinguatas: fm Greg. z sc̄m Tho. Dicta
ei sūt altitia q̄nt̄ altitia v̄l q̄nt̄ alita. Sc̄dm
Orige. q̄ cū p̄ p̄adiū intelligat̄ doctrina
sc̄pturaz. Tauri sunt rōnes v̄l auctorita-
tes: fortes. i. firme z valide ad sacram do-
ctrinā p̄nētes: sed suaves z delectabiles
affectui: sūt saginata siue altitia. Isti aut̄
dicunt̄ occisa q̄nt̄ ita sūt i p̄dicatoz cordi-
bus: vt p̄mpte possint z velint ea pplis tā
q̄ sp̄uales delicias apponere. Vel alit̄ fm
Greg. Per tauros inqt̄ p̄zes veteris testa-
mēt̄i figurant̄: q̄ ex p̄missioe legis inimi-
cos suos p̄tutis corporee cornu feriebant
Per altitia p̄o patres noui testamēt̄i: qui
dū grām pinguedinis. i. interne dulcedis
p̄cipit̄ terrenis desiderijs ad sublimia
ztemplatiōis sue penna subleuant̄. Dicit
ergo: Tauri mei z altitia occisa sūt: ac̄i di-
cat: Patz p̄cedentiū mores asp̄cite: z rel-

media vite vestre cogitate. Hec ille Et
autē notandū q̄ in p̄ma inuitati dē nō sic
mēt̄io de tauris z altitibz sicut in sc̄da.
quia vt d̄t Greg. Dipotēs dē cū p̄ba ei?
audire nolunt? adiūgit̄ exēpla. Hec ille.
Vel per tauros fm Tho. intelligunt̄ sat̄
cerdotes. quia taur? est animal imolatiū:
per altitia p̄o prophete qui fuerunt sagi-
nati sapientia dei z cōsolationibz sp̄ssan-
cti (Et omnia parata sunt) Chy. qz. s. q̄c/
qd̄ q̄rit̄ ad salutē tā adimpletū est in sc̄ri-
pturis. Qui em̄ ignorans est: inuenit̄ ibi
q̄d̄ dicit̄. q̄ p̄rumat̄ q̄d̄ timeat̄. q̄ nō labo-
rat: p̄missa q̄b̄ excitet̄ ad op̄. Ul̄ oia pa-
rata sūt. i. introit? regni agrus est p̄ fides
mee incarnationis: q̄ ante fuerat clausus.
Vel omnia parata sunt que p̄tinet̄ ad my-
steriū dominice passionis z nostre refur-
rectionis. Venite ad nuptias nō pedibz:
sed fide z moribz. Hec ille. (Illi autē ne)
gleperūt quia iudei p̄ maiori parte remā-
serūt obstinati: chō z eius aplis p̄dicant̄
tibz (z abierūt alius in vineam suā) se oc-
cupando in terrenis z corporalibz labori-
bus (alius p̄o ad negociationē suam (se oc-
cupando in lucris terrenis. Grego. Qui
incentus labori terreno: vel mundi actio-
nibz deditus: mysteriū incarnationis do-
minice pensare z fm illud viuere dissimu-
lar: quasi ad villam z negociū p̄gens ve-
nire ad reḡ nuptias recusat. Hec ille. Ul̄
fm Chy. p̄o populares iudeoz sunt qui
abierunt in villam: sed sacerdotes z mini-
stri templi quos auaricia separauit a fide
abierūt ad negociationē suam. Et de omi-
bus istis nō dicitur q̄ sint malignati: sed
q̄ venire renuerunt: sed qui odio vel in-
uidia occiderunt christum aut apostolos
malignati sunt: de sua tamē morte domi-
nus tacet: quia in priori parabola dixerat
De malignis ergo dicit Grego. Et plerūq̄
q̄ quod est grauius nōnulli vocati grati-
am nō solum respuunt: sed etiā p̄sequunt̄.
Hec ille. Ul̄ subdit (Reliqui p̄o renue-
rūt suos ei?) i. Joānē Stephanū z apos-
tolos) z p̄rumeljs) imo etiā flagellis: vt
patz Act. iij. (affectos) p̄us: postmodū et̄
tandem (occiderūt) aut omnes aut q̄sdaz:
puta Joannem z Stephanum z Jaco-
bum maiores z minores. In hac p̄re babe-

Dominica. XX. post trini.

mus h' exēplū de pariteria z miscōtia cōditō
toris: q' multoties anias ad nuptias. i. ad
fidē z bonos mores reuocat. Greg. Ecce
peccādo autō tū terga in facie dedimus: z
tū vt reuertamur admonemur. Et q's se/
rire aduersantes potuit: vt reuertamur
mūerare p'mittit. Tāta q' miscōtia cōditō
ris emolliat duriciā nri reatus. De Alle.

Quārtū ad secūdu rāgīf vindicatio fa/
cta p regē: cū dicit (Rex autē cū audisset ira/
tus ē) Ira p'prie z formali est appetit' sens/
sualis vindicte. Dicit tū scūs Tho. ij. q. 3.
gen. ca. lxxij. q' noia passionū aie dupliciē
sumunt. Vno mō p actib' appetitus sensi/
tūi Alio mō p actib' voluntatis. Si igit'
sumat ira p appetitu sensitūo vindicte: sic
nō pōt esse in deo: sic necq' sensus. Secus
si sumat p volūtate seu volitione vindicte
sic em ira est in deo: vt idē dicit. ij. di. xv. qz
deus vult aliqz vindictā. Attribuit etiā
deo ira qntū ad ipm effectū: qz punit (Et
missis exercitib' suis: p'didit homicidas
illos: z ciuitate eoz succēdit) Hiero. Per
hos exercitus romanos itelligimus sub
ducib' vespasiano z tito: q' occasis iude po
pulis p'uaricatricē viderūt ciuitatē. Hec
ille. Et fm Chry. illi exercit' fuerunt dei:
qz dñi est terra z plenitudo eius: z q'a ad
destruēdū hierlm eos dñs excitauit. Vel
fm Greg. isti exercitus sūt angeloꝝ agmi
na p q' in homib' exercet iudicia sua. Qui
etiā exercit' p'dūt homicidas: dū fidei p/
secutores interimūt. Incēdit autē taliū ci
uitas: dū corpus in q' habitaret flāma ge
hēne s' sumit. Quō aut fuerint iudei occasi
p dicitos pncipes z hierlm cōbusta: dictū
est als s. dñica. x. (Tūc ait rex suis suis)
id ē aplis aut angelis q' p'p'at vocatōi ge
nitiū: fm Origē. (Nuptie q'de). i. nuptiarū
prandū (parate sūt. sed q' iuitati erāt). i. iu
dei (nō fuerit digni) qz dei iusticiā ignozā
res z suā statuerē volētes: indignos se iu
dicauerūt etne vite. Act. xij. Quia p'o iu
daicus p'plus repulit enā gelicā doctrinā:
apli ex mādato dñi iuerūt gētib' p'dicare
Vñ Act. vbi s. dixit Paulus iudeis idu
ras. Vob q'de oportebat p'mū loq' verbū
dei. sed qm repellit illō: z indignos vos
iudicāz etne vite: ecce p'uertimur ad gen
tes: sic em p'cepit nob deus. Et hoc ē qd

subdit (Ite q' ad exitus viay). i. ad p'p'm
gētilē. Hiero. Gētiliū nāq' p'p'l nō erat in
vias: sed in exitib' viay. i. in suis erroꝝib':
fm Remig. Vel fm Chryf. vie sūt oēs
p'fessioes: puta pbie: musicē: z hmōl. Ite
q' ad exitus viay: est ire ad oēs boim va
rietates. Vel autē fm Grego. Nā vie sunt
actioes. ex quo viay sūt defectus i actio
nib'. In exitib' q' sūt viay q' in suis actio
nib' aduersa patiunt. Et tales plerūq' fa
cilius p'uertunt ad deū. (et q'scūq' inuene
rit) in iplo gētili fm Hiero. vt i q'cūq' ar
te seu p'fessioe fm Chryf. vel in q'cūq' ad/
uersitate fm Gre. (vocate ad nuptias). i.
ad fidē iesu chri. (Et egressi serui eius). i.
apli hierlm egressi (in vias). i. p vias. Vñ
em serui iuerint ad exitus viay: tū fuerūt
p vias. i. p verā fidē z bonos mores (con
gregauerūt oēs) gentiles (q's inuenerūt)
volentes venire ad fidē (bonos z malos)
Sed qz oēs gētilēs erāt mali: qz idoy
latre. quō q' ex eis p'gregauerūt aliq's bo
nos: Ad hoc videt soluere Hiero. q' bo
ni dicunt q'dam eoz ex hoc q' erāt iclnati
ad bonū. Greg. p'o dicit hoc dicit habitō re/
spectu ad id q' fuerūt gētilēs post voca/
tionē. qz dato q' ante oēs fuerint mali: tū
post aliq' boni z aliq' mali fuerūt. Possūm'
aut dicere q' etiā in ipis gentilib' erāt q'
dam boni deū colētes: q' vocati sunt ad fi
dem: vt patet Act. viij. de eunūcho cāda/
cis regine: quē baptizauit philippus. (Et
implere sunt nuptie discubentū) qz ecclia
scā vbiq' terray diffusa ē. et multo plu
res venerūt ex gentib' q' ex iudeis.

In hac pte est documentū q' l3 de' sic
pius z misericors expectādo ad p'iaz: nō
tū est iust' vt iniq'itates derelinq' ipu
nitas: sed acius p'ceptores sui exterminat
p eternā penā gehēne. aliqñ etiā p tēpo
ralē. Vñ Greg. ix. moral. Quādiū supna
lōganimitas tolerat: extrema iudicij seue
ritas necat. Hec ille.

Quārtū ad tertiū rāgīf cōdenatio ei' q'
vestib' sordidiss in cōsulato nuptiarū regif:
cū dicit (Intrauit autē rex) non mutādo locū
fm Chryf. cū vbiq' sit. sed exercēdo iudicij
cū. Intrauit q' fm eūdez in die iudicij. Cū
aut sit duplex iudiciū. generale. i. in fine
mōditū. z spāle i morte cuiusq': possu

mus dicere q̄ dupl̄ rex intrat. (vt videret
discubētes) ch̄ianos positos ad mēsam
euāgelice doctrine z sacramētorū noue le-
gis. Ista aut̄ visio est examiatio z discussio
suo merito. (Et vidit ibi). s. in ch̄ianitate
seu in ecclia militāti (hoiē nō vestitū ve-
ste nuptiali). i. charitate s̄m Grego. Hāc
em̄ dñs habuit vt ad sociandē sibi ecclie
nuptias veniret. Hec ille. Aug. Intrat ḡ
ad nuptias sine veste nuptiali: q̄ in ecclia
fidē h̄z sed charitatē nō h̄z. Vel q̄ q̄rit ibi
gl̄iam nō sp̄s: sed suā. Hec ille. Aug. tñ
ḡ sp̄s. videt dicere q̄ ista vest̄ sit gr̄a spi-
ritus sancti. sed redit i idē. q̄ sicut splendor cō-
sequit̄ necessario solet: ita amor charitat̄
gr̄as sp̄s sancti. S̄m Hiero. d̄t q̄ ista vest̄
sunt opa bona. sed redit i idē. q̄ bona opa
sunt q̄ ex gr̄a z charitate p̄cedūt. In veste
ḡ nuptiali ē q̄ est in gr̄a dei z amat chari-
tatiue deū z p̄ximū z sancte viuūt z opat̄:
si est adult̄. Dicit̄ aut̄ iste fuisse vn̄ i sin-
gulari: s̄m Orige. q̄ oēs mali sūt vn̄ ge-
neris. q̄ sunt mali z serui diaboli. Vt d̄t
cendū q̄ hoc fit vt denotet paucitas eorū
q̄ dānant̄ ex vocat̄ q̄ venerūt p̄ verā fi-
dem. De hoc vide dñica in. lxx. (Et ait il-
li: Amice) Amicū d̄t s̄m Hieron. rōne fi-
dei q̄ vocat̄ venit. Vel s̄m sc̄m Tho. q̄a
ipse rex eū amauit: sicut z dñs iudā se tra-
dente amicū appellauit. Vt vt idē d̄t ami-
cū appellat̄ impando vt se amet (quō huc
intrauit: nō h̄ns vestē nuptiale: q̄ d̄t. In-
grat̄ es q̄ honorantē nō honoras: z teme-
rar̄ q̄ nuptias meas temerare z macu-
lare p̄sumpsisti. Sed ḡ. Si rex noluit ibi
ḡ malos: q̄re vocauit malos: Ad hoc d̄t
sc̄m Tho. q̄ vocauit malos vt essent bo-
ni. ḡ iste male fecit intrando mal̄. s. sed
fict̄ z indisposit̄ accedit ad baptisimū q̄
ianua q̄ intrat ad fidē. sed per̄ fecit pseue-
rādo impent̄s: aut si semel habita inno-
cētie vestē cādidā deposuit: z assūpsit sor-
didā. i. viciōsam (Et ille obmutuit) Hiero.
ro. In tpe em̄ illo nō erit loc̄ ipudētie nec
negādi facultas: cū oēs angeli z mūd̄ res-
tes sint p̄torū. Hec ille. (Tunc rex dixit
mistr̄). i. angelis: q̄ diuina iusticiā exequi-
tur in iudicio generali z puato (ligat̄ ma-
nib). i. oib̄ potēt̄is p̄ductiuis bonorum
opey: q̄ bona opa cessabūt p̄ mortē q̄ntū

ad mereri s̄mū: magis i malis in q̄b̄ nul-
lo mō erūt vel eē poterūt. in h̄is em̄ erūt
qdē bone opatiōes: sed nō erūt p̄prie meri-
ta: sed ps̄ s̄mū (et pedib). i. oib̄ potēt̄is
elicitiuis bonorū affectiuis: q̄ sūt pedes q̄b̄
ad deū accedim̄: vt puta volūtas z irasci-
bilis z p̄cupiscibilis. Ipse aut̄ bone affe-
ctiōes z volutiōes sunt tanq̄ passus/ q̄b̄
felicitatē adire possum̄ i vita. Sed post
mortē in malis cessabūt p̄as b̄n̄ volendi:
q̄a erūt in termino: z sp̄ pseuerabūt in desi-
derio z mala volūtate cū qua morient̄: vt
patet. iij. di. iij. z di. l. (p̄citate eū in tene-
bras exteriores) Sc̄m Greg. tenebre ite-
riores s̄t tenebre cordis: q̄s ois p̄tor̄ etiā
in vita patit̄. Exteriores s̄o sunt tenebre
dānatiōis: q̄ h̄z Bre. nō explicet/ sunt du-
plices. i. corpales: z sp̄iales/ sunt puatio
vitiōis diuine. Vt s̄m L̄bry. vt rēḡ tene-
bre. i. interiores z exteriores s̄t gehēnales.
sed differūt s̄m plus z min̄. Hāz vt d̄t
ipse: p̄ h̄ designat̄ differētia tormentorū in
p̄tor̄ib). Sūt em̄ p̄me tenebre ext̄iores.
interiores aut̄ minores z nouissimi loci.
Hec ille. Est aut̄ notandū q̄ corpales tene-
bre in iserno nō sūt s̄a dense/ q̄n dānat̄
oculis corp̄alib̄ possint aliq̄ videre. s̄z v̄
debūt q̄dā lz male z obscure: z q̄ terrores
et dolores maḡ q̄ solatiōem ingerāt: vt
patz p̄ sc̄m Tho. iij. di. l. et. iij. ḡ gen. ca.
lxxxix. (Ibi erit flet̄ z stridor dēntiū)
Est aut̄ notandū q̄ mor̄ celi s̄m doctri-
nā fidei q̄nc̄ cessabit: z p̄nr̄ cessabit ois
actio q̄ depēdet a celesti motu. Est aut̄ du-
plex actio in inferiorib̄ corp̄ib). Quā ē est
p̄p̄ria corp̄is inq̄ntū corp̄ est: q̄ agit trans-
mutādo materiā p̄ p̄riū motū. Propriū
em̄ est corp̄is vt motu moueat trāsmutā-
do materiā dē calido ad frigidū z h̄mōi.
Alia q̄z q̄ uenit ei inq̄ntū participat ali-
qd̄ de natura substātiay separatay: q̄ n̄ trā-
smutat materiā: sed s̄litudinē suā multipli-
cat i medio s̄m s̄litudinē sp̄ual̄ int̄tōis q̄
repiit̄ in sensu v̄l intellectu. Isto modo sol
illūinat aerē: z color emittit specie z s̄litu-
dinē suā ad speculū. Vtrac̄q̄ at̄ hāz actio
nū repit̄ i elemēt̄is p̄tute celi. Vn̄ si vtra-
q̄ p̄dicat̄ actionū cessaret i celo: cessaret
etiā vtrac̄q̄ i elemēt̄is. q̄a s̄o cessabit em̄ ce-
li motus: cessabit etiā mor̄ ois elemēt̄is

Domica. XXI. post Trinitatis

roz s; nō alia actio. In post iudiciū si est
ser speculū in aere opposituz terre: adhuc
in eo terra videtur. Si autē sit aliq̄s mot⁹
inferioꝝ corpoꝝ: q̄ habeat causam q̄ a ce-
lo nō depēdeat talis mot⁹ stāre celo pote-
rit esse si talis forma in suo corpe iuentaf.
Lū ḡ rōnat ania a celo nō depēdeat: sed
sit immediate a deo: vt eri ā vult p̄s in li-
bro de animalib; vbi d̄r q̄ sol⁹ intellectus
id est ania intellectiua est ab extrinseco. i.
nō educit de potētia materie ab agere na-
turali: sequit q̄ mot⁹ causat ab illa post
resurrectionē esse poterūt. Ideo erit mot⁹
tus cordis: z mot⁹ localis mēbroꝝ. Nec
oia sunt scri Thome. sentēcialiter de pot.
q. v. Cum ḡ ipemet velit q̄ stante motu
celi cessabit omnis corruptio: vt patz. iij.
zra gentiles. c. vlt. z in multis alijs locs;
oportet fm̄ ei⁹ mentē dicere q̄ stetus erit
qdē possibilis in dānatis q̄ntū ad motuz
localē: puta p̄strictionē cerebri z p̄tracti-
onē vel co nrurbationē faciet: nō autē q̄n-
tum ad resolutionē lachrymaz: quia illa
nō est sine corruptiōe. Et sic ip̄e exp̄sere
net. iij. dist. l. z. iij. contra gentiles. c. lxx
ix. z q̄dlib. viij. Est at̄ ad euidētia p̄-
dictoꝝ sciendū q̄ ania causat motum coꝝ-
dis in mente: sed motū corruptiōis p̄p̄i
corpōis pueniētē ab intrinseco causat
per qualitates cōtrarias elementoz: que
ip̄am animā consequunt z corpus simul
Ideo stante motu celi erit motus cordis
possibilis: nō autē ille alt⁹ quia anima si-
ne celo agente potest agere: cum non sit a
celo: nō autē tales qualitates: quia aliquo
modo dependēt a celo: sicut z corpus no-
strum. Vel potest meli⁹ dici q̄ in tali sta-
tu corpus erit totaliter anig subiectum: iō
nō poterit suscipere aliquā formā realem z
absolutam cōtraria dispositiōib; corpoꝝ-
ris ad subesse anime. Poterit autē suscipere
intentionalē: vt sentēdo. z relatiuā: vt
in motu locali: in q̄ neq; p̄dit neq; adqui-
ritur aliqua absoluta forma z firma. qd̄
dico: quia mouēs localiter imp̄mit mobi-
li ip̄i impetum in motu saltēz violento: q̄
impetus nō est forma relatiua: sed tamen
est quasi intentionalis z instabilis. Sed
quare in damnatis erit ista duo stetus z
stridor: Responder sc̄tus Tho. q̄ ibi erit

stet⁹ ex tristitia: z stridor ex ira z impatiē-
tia. Vel ibi erit stetus rōne caloris: z strid-
dor rōne frigoris. Trāsbūr em̄ ab aquis
niūū ad calozē nimū. Job. xliij. Et in-
tellige q̄ ibi erit stridor quo ad motū lo-
calem dentium: nō autē quo ad sonum:
quia sonus cum sit p̄ aeris fractionē cau-
satus: nō est sine alteratiōe. Poterit tamē
ibi esse mira culose (Multi autē sunt vo-
cati) ad Nuptias p̄sentes in via (pauci ḡ
electi) ad futuras i patria. quia multi vo-
cati nō veniunt: z eoꝝ qui veniūt aliqui
inueniuntur in morte sine veste nuptiali.
Utrum autē eoꝝ qui vocant z veniunt
multi eligātur ad gloriā vel pauci: vide
om̄ica in Septuagesima.

Domica XXI. post Trinitatis: Text⁹ euāgē Joā. c. iij.

Rat qdā regul⁹ cui⁹
e filius infirmabat ca-
pharnaū. Hic cū au-
disset quia Iesus ad-
ueniret a iudea in galileā: abiit
ad eū z rogabat eū vt descende-
ret z sanaret filiū eius. Incipi-
ebat em̄ mori. Dixit ergo Iesus
ad eū: Misi signa z prodigia vi-
deritis nō creditis. Dixit ad eū
regulus. Domine descēde p̄-
q̄ moriatur filius meus. Dixit
ei Iesus. Vade: filius tuus vi-
uit. Credidit homo sermōi quē
dixit ei Iesus z ibat. Jam autē
eo descēdēte serui occurrerūt
ei z nunciauerunt dicentes: qz
filius eius vineret. Interroga-
bat ergo horam ab eis in q̄ me-
lius habuerat. Et dixerunt ei:
Quia heri hora septima reli-
quit eum febr̄. Cognouit ergo
pater quia illa hora erat i qua
dixit illi Iesus: Filius tuus vi-
uit. Et credidit ipse z dom⁹ ei⁹
tota.